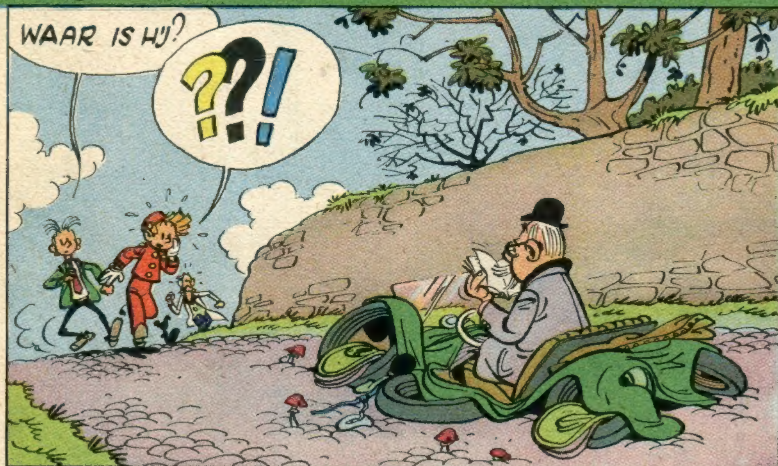
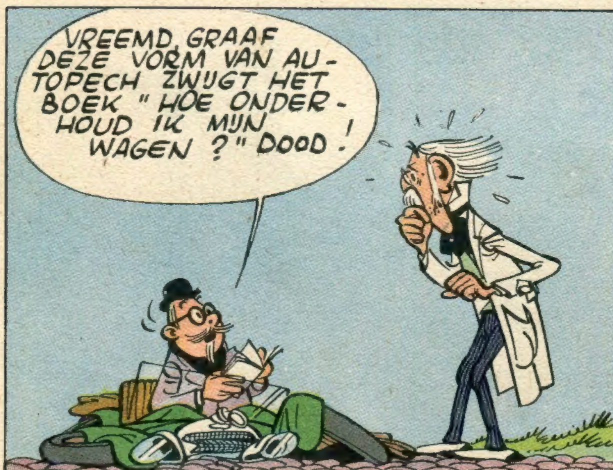
Weekblad. — 15e Jaargang. — Nr. 701. — 3 September 1953. — 24 blz.
BELGIE : 5 fr. NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. Losse nummers : 35 ct.

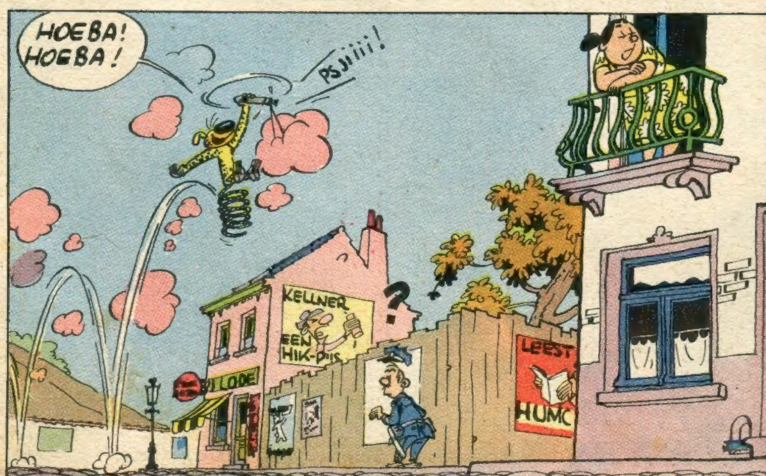
ROBBEDOES

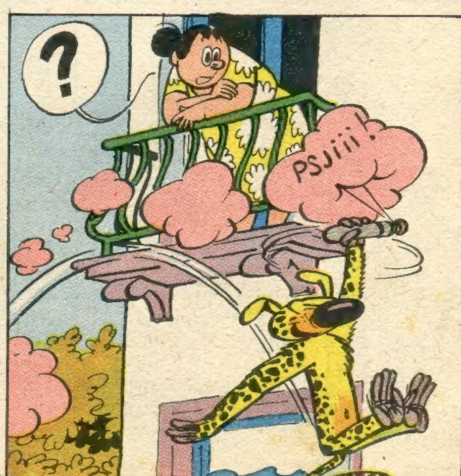

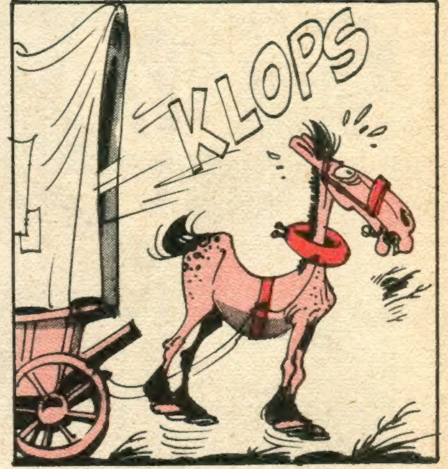

LUCKY LUKE
JUIST ALS DOXEY ZIJN TONICIUM AAN DE MAN WIL BRENGEN, WORDT HIJ AANGEHOUDEN WEGENS RUSTVERSTORING.

LAST VAN UW TANDEN? U TREFT HET, IK BEN OOK GE-DIPLOMEERD TAND-ARTS... LAAT IK U TERSTOND VERLOSSEN!

O.K. MAAR UITSTEL IS GEEN AFSTEL!
KOM IN MIJN SPREEK-KAMER... OMDAT U HET IS, WORDT U VOOR NIETS GE-HOLPEN...

HM.. VERREGAAND BEDERF VAN EEN RECHTERONDERKIES... DIE ZAL IK EENS EVEN TREKKEN, GEGARANDEERD PIJNLOOS...

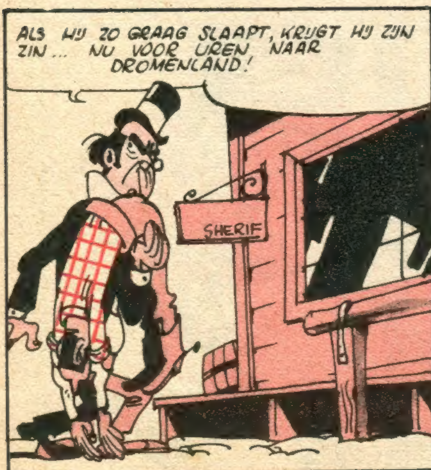

EERST PLAATSELIJK VERDOVEN... STIL ZITTEN...
O.K.

KLOPS

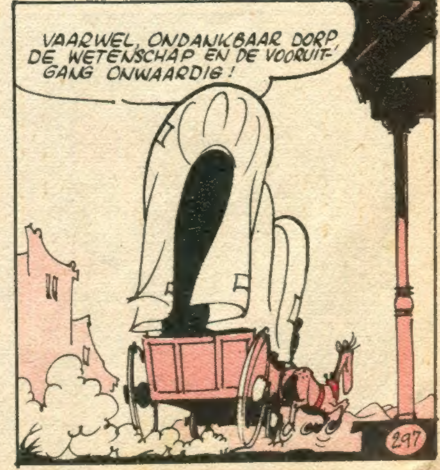

IK SCHAAM ME HAAST ZO'N OUWE TRUC TE GEBRUIKEN.... MAAR HIJ IS AFDOENDE!

POPS

ALS HIJ ZO GRAAG SLAAPT, KRIJGT HIJ ZIJN ZIN... NU VOOR UREN NAAR DROMENLAND!
SHERIF

DAAR KAN HIJ RUSTIG OP EEN OOR LIGGEN GEEN MENS ZAL ZIJN RUST KOMEN STOREN! DE SLEUTEL SMIJT IK IN DE RIVIER!
MORRIS

VAARWEL, ONDANKBAAR DORP, DE WETENSCHAP EN DE VOORUIT-GANG ONWAARDIG!
297

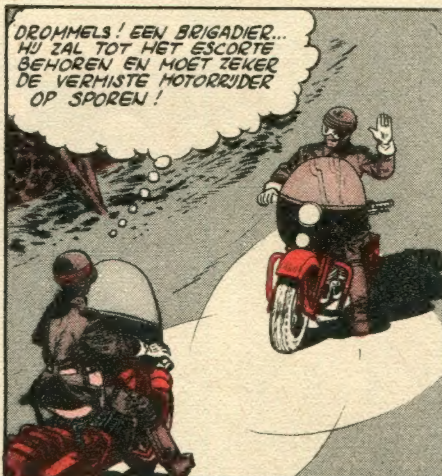
HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE BEVRIJDING van PROF. STAGMUS

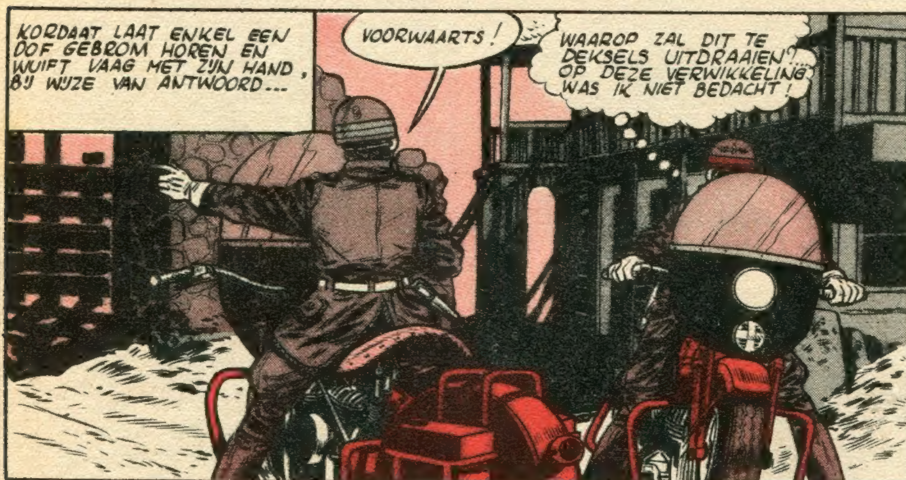
PROF. STAGMUS IS DOOR ZIJN ONTVOERDERS IN EEN CELWAGEN OPGESLOTEN. KORDAAT HEEFT EEN GENDARME ZIJN MOTOR AFHANDIG GEMAAKT EN RAAST IN DOLLE VAART ACHTER DE KOLONNE AAN.

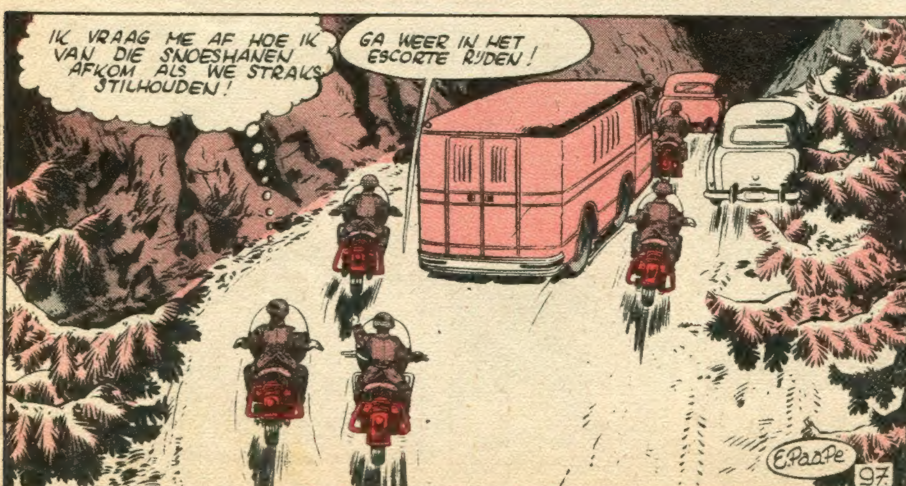

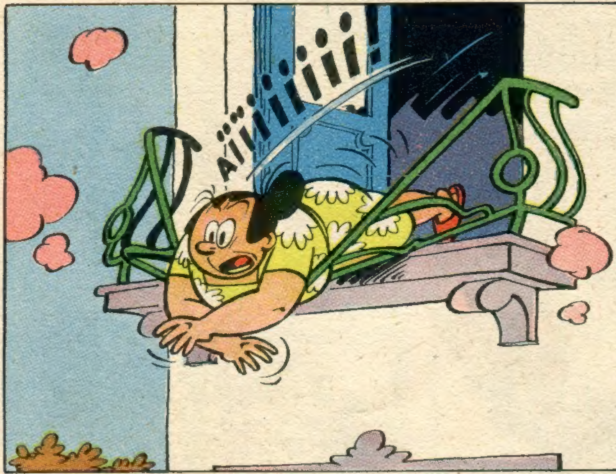
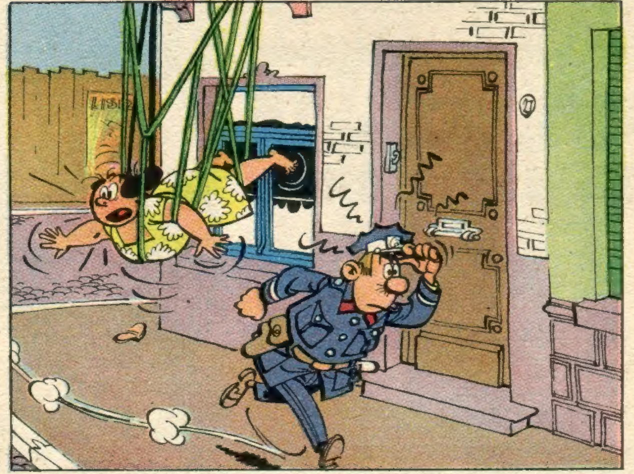
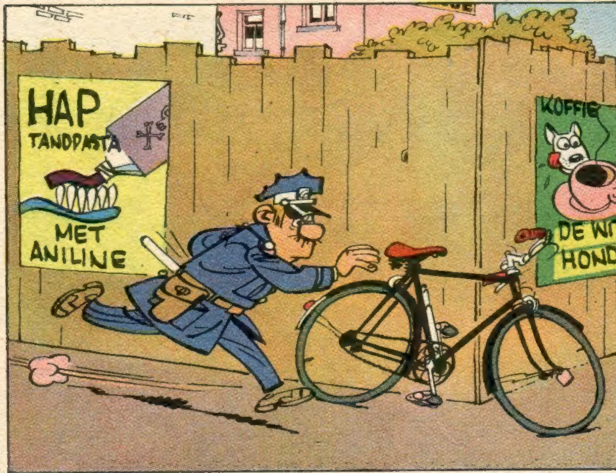
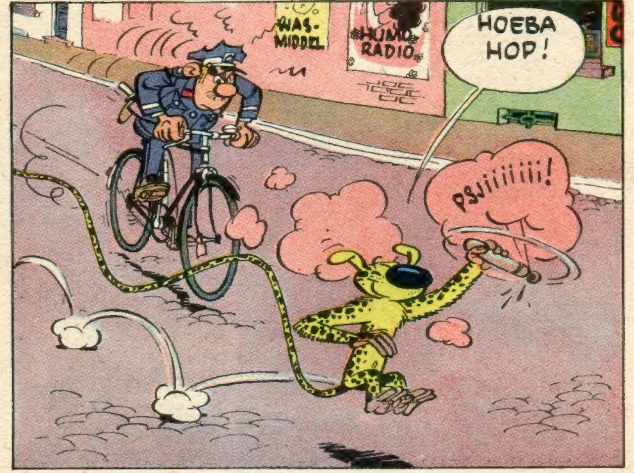

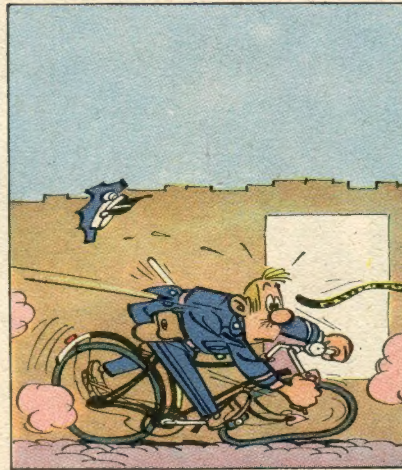
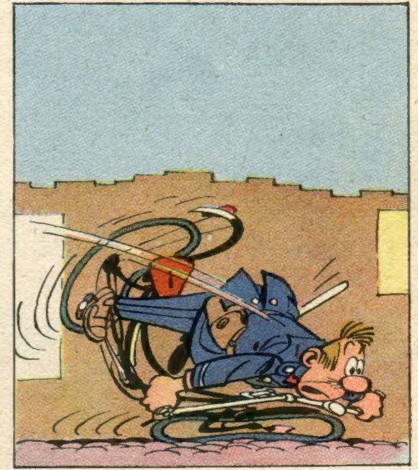
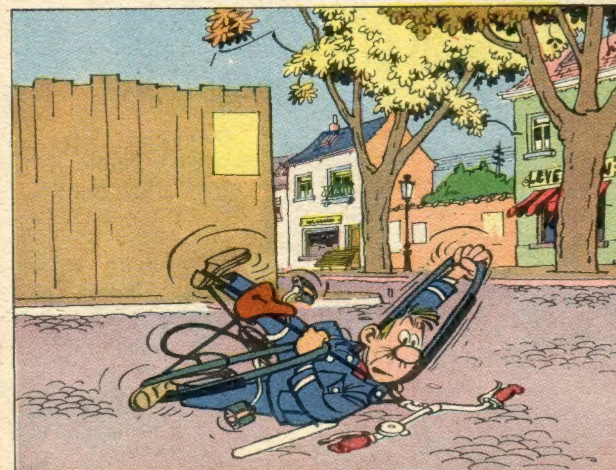
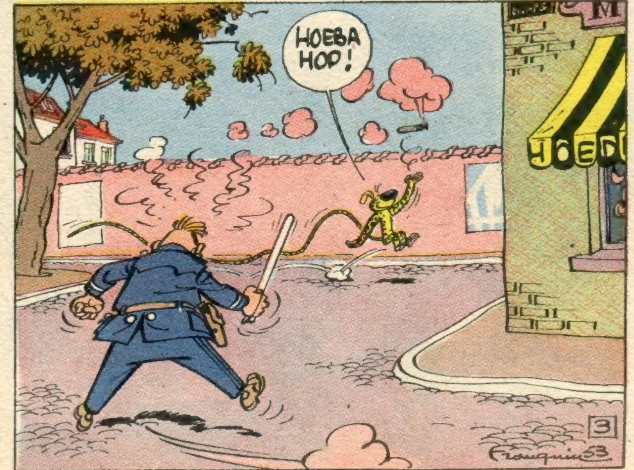

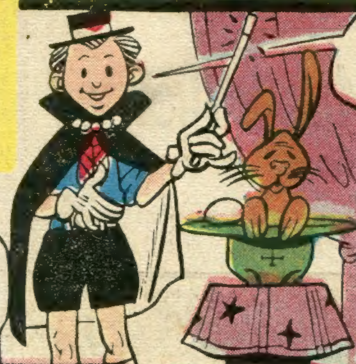

AÏÏIIIII!

HAP
TANDPASTA
MET
ANILINE
KOFFIE

WAS-
MIDDEL
RADIO
HOEBA HOP!
PSJIIIIII!

IK HEB HEM!

HOEBA HOP!
3

WIE WEET HET ?

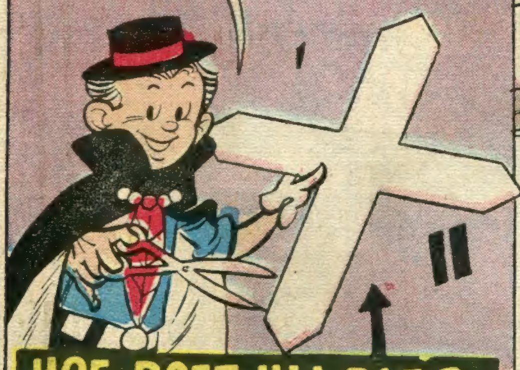
GAAI WORDT GOOCHELAAR...

TER AFWISSELING ZAL IK JULLIE VANDAAG EENS EEN PAAR GOOCHELTOEREN LEREN...

EN EERST MET DOBBELSTENEN!... ACHTER MIJN RUG LAAT IK MOWGLI TWEE STENEN GOOIEN. EN ZONDER ZE TE ZIEN ZAL IK RADEN HOEVEEL PUNTEN ER GEWORPEN ZIJN!

IN TWEE KNIPPEN ZAL IK DIE STER IN VIJVEN VERDELEN...

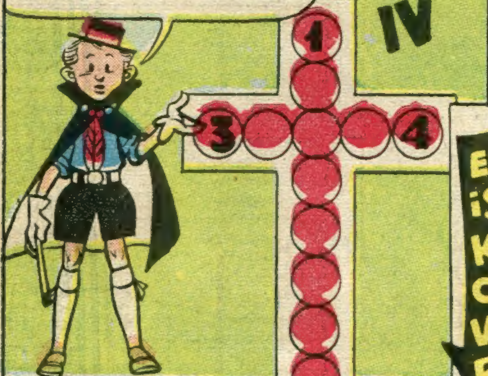

FANTASTISCH! HOE DOET HIJ DAT?

I

HOE DOET HIJ DAT ?...

HIER IS EEN KRUIS DAT UIT 13 PENNINGEN BESTAAT... ALS JE VAN NR.1 NAAR NR.2 GAAT OF VAN NR.2 NAAR NR.3, OFWEL VAN 2 NAAR 4, DAN TEL JE 9 PENNINGEN. KUN JE DOOR 2 PENNINGEN WEG TE NEMEN EEN KRUIS MET DEZELFDE BIZONDERHEDEN MAKEN?

HIER IS EEN KAARTJE. OP DE ENE KANT STAAT EEN VOGEL, OP DE ANDERE EEN KOOI... NU ZET IK DE VOGEL IN DE KOOI!...

III

EN DIT IS DE KLAP OP DE VUURPIJL!

STOP IN EEN LEGE ENVELOPPE EEN KAART DIE DOOR EEN TOESCHOUWER UIT 4 ANDERE IS GEKOZEN. SLUIT DE ENVELOPPE EN ZEG NU DAT DE KAART IN EEN VOORAF GESLOTEN ENVELOPPE (C) IS GEGAAN EN DAT OMSLAG (A) LEEG IS... EN HET IS WAAR OOK!... VERKLARING: (A) IS DUBBEL EN IS MET ZIJN RUG TEGEN EEN ANDERE ENVELOPPE (B) AANGEPLAKT. NU STEEK JE DE UITGEKOZEN KAART IN (B) EN OPENT (A) DIE LEEG IS. IN OMSLAG (C) HEB JE TEVOREN AL 4 KAARTEN GESTOPT, VOLKOMEN GELIJK AAN DIE WELKE AAN DE TOESCHOUWERS GETOOND ZIJN!

JE HOEFT ENKEL EEN TOUWTJE VAST TE MAKEN IN HET MIDDEN VAN BEIDE RANDEN VAN HET KARTON EN DIT KARTON HEEL VLUG TE LATEN RONDDRAAIEN AAN DE TOUWTJES DIE JE TUSSEN DUIM EN WIJSVINGER HOUDT!

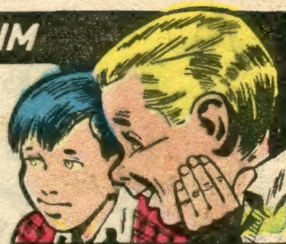
V OPLOSSINGEN ZIE BLZ. 19

J. 34

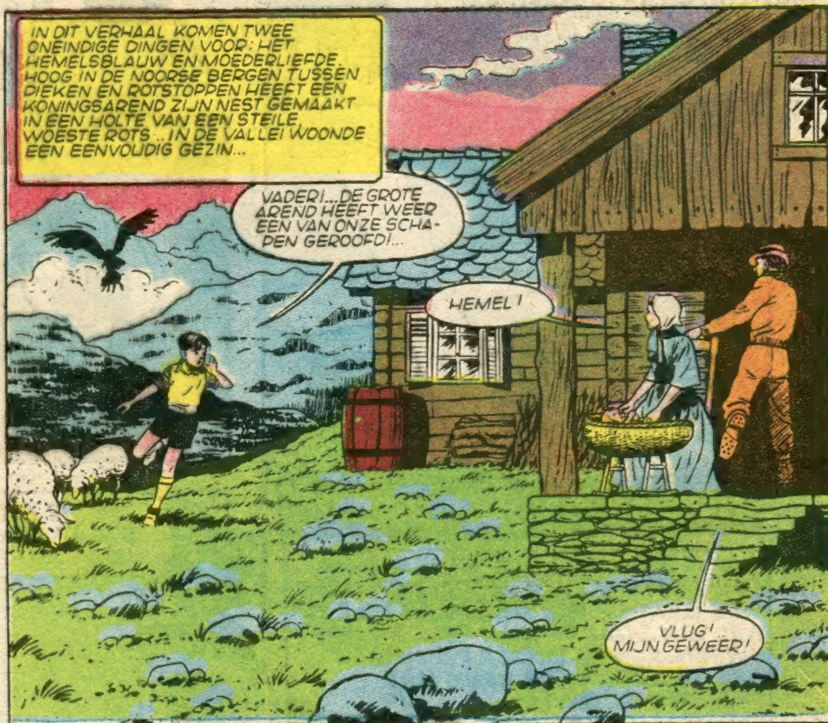

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Moederliefde

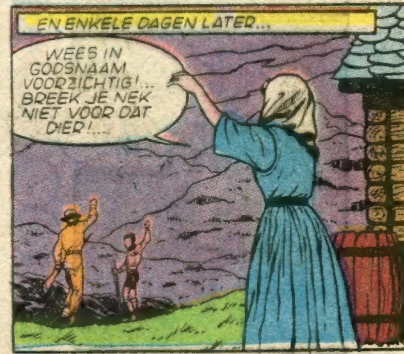

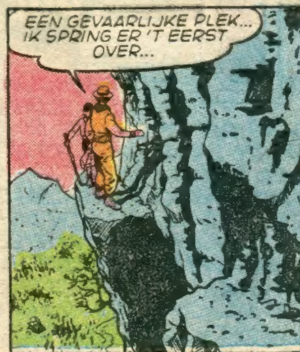

VERVOLG ZIE BLZ. 9

ENKELE UREN LATER...

MAAR DE GROTE AREND HEEFT EINDELIJK EEN PROOI GEVONDEN EN KEERT NAAR ZIJN NEST TERUG...

DAAR...
KRRAAA

EVEN LATER...
DAAR IS-IE VADER!...HIJ VLIEGT ROND BOVEN ONS!
IK ZAL MET HEM AFREKENEN!

PANG

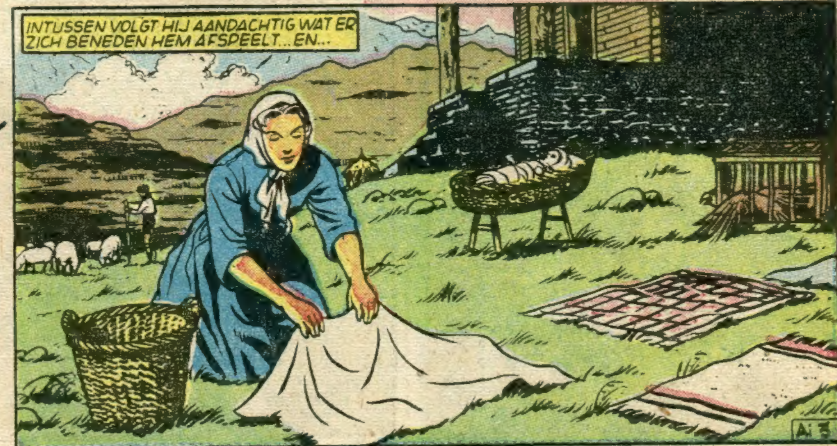

MAAR DE VOORZICHTIGE ROOFVOGEL KEERT NAAR ZIJN NEST TERUG...
ONNODIG NOG 'T EENS TE PROBEREN...HET IS AL PIKDONKER.

DAAR WACHT HIJ ZIJN TIJD AF...

INTUSSEN IN DE VALLEI...
GEZOND EN WEL!... GOD ZIJ DANK!... HEB JE HEM NEERGESCHOTEN?...
NEE...MAAR ZIJN NEST IS VERNIELD! MISSCHIEN BOUWT HIJ HET NU ELDERS!...
KIJK, MOEDER...

IK GA HEM VASTBINDEN, MORGEN MAAK IK ER EEN KOOI VOOR...
ARME DIERTJE!

ENKELE DAGEN LATER...ONZICHTBAAR HOOG IN DE WOLKEN ZWEEFT DE GROTE ADELAAR...

INTUSSEN VOLGT HIJ AANDACHTIG WAT ER ZICH BENEDEN HEM AFSPEELT...EN...

PLOTSELING...

GOD!... MIJN KIND!... HELP!
VADER!...

MAAR 'T IS AL TE LAAT...
NEE... JE ZOU DE KLEINE KUNNEN RAKEN!... WAT KAN IK DOEN?...

UITZINNIG VAN SCHRIK OM HAAR KIND HOLT DE MOEDER NAAR DE KLEINE ADELAAR...
VLUG!

KOM! KOM! MAAR KOM DAN TOCH!

EEN OGENBLIK LATER...
KIJK, GROTE AREND!... IK GEEF JE JE KIND TERUG! GEEF MIJ HET MIJNE, IK SMEEK HET JE...

HET IS NET OF DE OUDE AREND DIE TRAGISCHE KREET HOORT, HIJ SCHIJNT TE AARZELEN...

HEBBEN DE INSTINCTEN VAN MENS EN DIER ELKAAR BEGREPEN?... DE GROTE AREND DAALT IN KRINGEN NAAR BENEDEN EN...

GOD! ALS HET MAAR NIET GEKWETST IS!...

GOD ZIJ DANK!... ZELFS GEEN SCHRAMMETJE!

NEE!... NIET SCHIE....
PANG

DE GROTE AREND IS DODELIJK GETROFFEN EN STORT NEER... HIJ HEEFT ZICH OPGEOFFERD VOOR ZIJN JONG DAT NU VRIJ ZIJN KONINKRIJK TEGEMOET VLIEGT...
Michel Jacq. A1.4

SNUFFELTJE VERTELT... KROKODILLEN, ALLIGATORS, KAAIMANS en GAVIALEN...

Voor **PETERMAN** uit **Leuven** en **LUCKY LUKE** uit **Bergen op Zoom.**

WIJ, Westeuropeanen, moeten niets van deze dieren hebben. We vinden ze hatelijk en afschuwelijk. Toch is er een tijd geweest, dat de krokodil een heilig dier was en hem geen kwaad mocht gedaan worden. Zo dachten de oude Egyptenaren er over! Na zijn dood werd hij gebalsemd, bijgezet en met goddelijke eer overladen. Vele Indiërs geloven nog in de heiligheid van deze monsters...

Wij menen krokodillen te kennen, omdat wij ze in de dierentuin « in levende lijve » bewonderd hebben! Deze zielige wezentjes, waarvoor de bezoekers, om onbegrijpelijke redenen, muntstukjes werpen, zijn heel wat kleiner dan een volwassen krokodil, die in de machtige tropische natuur leeft. De schrikwekkende « heilige » Nijlkrokodil bijvoorbeeld is zes

meter lang! Aan de kusten van Engels-Indië worden zelfs krokodillen aangetroffen, die bijna tien meter lang zijn!

Voor ons, leken, heten krokodillen, alligators, kaaimans en dergelijke allemaal krokodil. De geleerden zoeken de verschillen hoofdzakelijk in het gebit. De onderste slagtanden blijven bij de krokodil — ook wanneer hij zijn muil dicht houdt — toch zichtbaar. Bij de kaaiman — een Amerikaan — is dat niet het geval. Ik veronderstel, dat jullie zo'n tandenkwestie eerder onverschillig laat.

Al die lieve dieren leggen eieren. En deze eitjes zijn niet zo heel groot. Die van de grootste soorten blijken niet groter dan die van een gans. Ze hebben een harde, witte schaal en zijn ook min of meer langwerpig. Net 'n lekker kippeneitje.

Moeder krokodil weet ze voor liefhebbers te verbergen en... te beschermen. Zij graaft een hol van zestig centimeter diep, ergens in een droge zandbank bij het water, en legt daar twintig tot zestig eieren in! Dat nest bewaakt ze zorgvuldig. Overdag slaapt ze er boven op.

De alligator doet het wel een beetje anders. Moeder alligator legt haar eieren op enige afstand van het water, in een hoop rottende blâren. De warmte van de gisting zorgt daar voor het uitbroeden. Ook in dit geval echter bewaakt de moeder trouw haar nest. Zogauw de jonge diertjes uit het ei zijn, leidt ze haar kroost onmiddellijk naar het water.

Van hun eerste ademtocht zijn krokodillen reeds hatelijke en boosaardige wezens. Eerst moeten... vliegen en muggen het ontgelden. De jagertjes lijken dan ook nog maar hagedisjes! Weldra worden het kikkers, ratten en muizen, vissen, enz... Hoe groter de ondieren worden, hoe vraatlustiger ook. Hun reuzenlichaam, dat enkel vlees eet, heeft ook heel wat nodig. Paarden, schapen, geiten, herten, mensen... alle schepselen valt het monster aan. Liefst bij valavond of 's nachts, want het is een nachtdier. Een tijger moet het zelfs tegen een krokodil afleggen. De taaie hoornschilden maken de knaap zo goed als onkwetsbaar. De geweldige muil hapt een dieren- of mensenlichaam met één stuk aan flarden.

Zijn geweldigste wapen echter is zijn staart. Hiermee brengt het dier bliksemsnel dodelijke slagen toe.

De krokodil heeft een eerder nauwe slokdarm en kan daarom geen grote stukken naar binnen spelen. De prooi wordt daarom in het water meegesleurd en bij stukjes en brokjes verorberd.

De gaviaal is van zijn soortgenoten goed te onderscheiden door zijn lange smalle snuit met talrijke tanden. Hij leeft in de Ganges en de Brahmapoetra, waar hij op vissen jaagt en als heilig dier geldt...

Gelukkig voor ons zijn krokodillen op het droge lui en traag, zodat we het nog op een lopen kunnen zetten, wanneer we er eentje zien. In het water echter zijn ze uiterst vlug!

Weten jullie hoe men krokodillen levend vangt? Je kruipt in een boom, die zich over het water heenbuigt. Aan een koord hang je een dier als prooi. Haal op dan! Een opwindend avontuur, hoor!

Een ander geluk is, dat van de vele kleine krokodillen er betrekkelijk weinig volwassen worden. Kleine exemplaartjes vallen zeer in de smaak van roofvogels en roofdieren. Zo blijft er steeds evenwicht in de natuur.

Piet Kwabbernoot vertelt mij daar juist, hoe hij een krokodillenjacht « las ». De jager begeeft zich op weg met een stel kranten, een koffertje, een schepnetje en een verrekijker. In het oord der monsters aangekomen, legt hij zich rustig neer en in afwachting dat een dier zich vertoont, leest hij de krant. Komt een krokodil in zicht, dan laat de man hem naderen tot heel dichtbij. Dan grijpt hij zijn verrekijker, houdt die andersom — zodat de krokodil weer heel klein wordt —, schept hem vervolgens met het netje en werpt hem in het koffertje. De jager is natuurlijk een nette kerel, die de kranten zo maar niet in de mooie natuur laat rondslingeren! Ook die neemt hij met heel z'n uitrusting terug...

Jullie kunnen het bij gelegenheid ook eens proberen.

Intussen: **Met Robbedoes vooruit en vooraan!**

Je trouwe,

SNUFFELTJE.

OPERATIE OP ZEE

— Kapitein, matroos Willems is er beroerd aan toe!

Als die stoere bonk van een bootsman het nodig oordeelt de baas daarvoor wakker te trommelen, dan is dit beslist een teken dat de zaak er ernstig begint uit te zien.

— De tweede loopt wacht. Ga hem aflossen en zeg, dat hij dadelijk hier komt.

— In orde, kap.

Aan boord van de « Zeeleeuw », een oue kast, die altijd maar heen en weer vaart tussen Antwerpen en Zuid-Amerika, moet je geen dokter gaan zoeken. Net zoals op de meeste cargo's zorgt de tweede officier voor de zieken. Hij beschikt over een tamelijk goed uitgeruste verbandkist en zelfs over enkele instrumenten. Met een kleine verkoudheid of een jaap in een vinger loopt dat nogal los. En als er al eens iets ernstigers gebeurt, och ja, dan tracht hij zo goed en zo kwaad als het gaat de zieke tot aan de eerstvolgende tussenhaven aan de draai te houden.

De zieke Willems — 'n stevige knaap overigens — ligt daar in zijn kooi maar te zuchten als een paard en allerlei rare kronkelingen uit te voeren. Eergisteren is hij daar zomaar ineens mee begonnen. Ze waren net vier dagen uit Santos, de laatste kusthaven van Brazilië voor de terugreis vertrokken, toen hij koorts kreeg, van benauwdheid scheel keek en kloeg over pijn in zijn rechterzij...

De tweede heeft hem toen dadelijk een zak ijs op zijn buik gelegd, maar zelfs dat schijnt niet veel te hebben geholpen.

Paul Ceelen, de jonge tweede van de « Zeeleeuw », heft langzaam het hoofd op en bromt iets onverstaanbaars. Hij heeft matroos Willems oppervlakkig onderzocht: hij weet nu hoe laat het is. Hij hoopt alleen maar dat het niet tè laat is.

Het is blindedarmontsteking, daar bestaat geen twijfel aan. Vierklauwens dondert hij de steile trap van de bemanning op en valt in de kaartenkamer binnen. Daar vindt hij de kapitein.

— En? vraagt deze.

— Blindedarm... Ik heb zo de indruk dat hij het niet zal bolwerken.

De twee officieren kijken elkaar even zwijgend aan.

— Ben je daar zeker van?

— Ja, voor zover ik er iets van ken...

— Bliksems nog aan toe! Kom, ik ga met je mee.

In zijn kooi ligt de matroos zich te wentelen van de pijn. Hij is zich de aanwezigheid van de twee officieren, die naar hem kijken, niet eens bewust.

— Je hebt gelijk. Dat moèt een blindedarmontsteking zijn, fluistert de kapitein. Wat moet er gebeuren, denk je?

Het gezicht van de tweede wordt strak: ja, die knoop moet hij doorhakken. Het is zijn werk.

— Hij moet geopereerd worden, kap, anders komt hij nooit meer levend aan wal.

— Zou jij het kunnen klaarspelen?

Het kunnen klaarspelen? Hij heeft er geen flauw benul van hoe je met een blindedarm moet omspringen. Jaja, net zoals alle aspiranten heeft hij wel enkele lessen in eerste hulp ontvangen, maar hij heeft altijd gehoopt, dat heel zijn dokterspractijk zich zou bepalen tot het uitdelen van asperientjes en zo. Maar wat zullen ze van hem denken, als hij zich nu terugtrekt?

— Ik zal doen wat ik kan, kapitein.

— Daar ben ik van overtuigd, ouwe jongen. Ik laat je vrij begaan... Veel geluk!

— Kap...

— Ja?

— Niet dat ik het niet zou durven, hoor, maar zou het niet beter zijn, dat u het deed?

— We zijn daarin aan elkaar gewaagd. Maar als je bang bent, dan...

— O nee, bang niet... Van Dijk en Berben zulen me een handje toesteken. We zullen er ons wel doorheen slaan...

Het voorhoofd van Paul Ceelen staat vol zweetdruppels als hij zich klaarmaakt om het snijmes te gaan hanteren. De ogen strak gevestigd op het bewegingloze lichaam, dat daar voor hem op de tafel van de salon ligt, aarzelt hij. Met een strak en ondoorgrondelijk gezicht wachten zijn twee assistenten op zijn teken.

Twee duizend kilometer verder, in de haven van Natal, geeft professor Enrico Vega, een beroemd Braziliaans heelmeester, zijn instructies aan de marconist, die tijdens de hele operatie alle aanwijzingen aan de tweede doorgeeft.

In zijn koptelefoon hoort Paul Ceelen de verre stem, die de aanmoedigende woorden van de specialist vertaalt.

— Klaar? Is u daar, luitenant? Denk er aan dat de man, die voor u ligt, een vrouw heeft, misschien kinderen, die aan de thuishaven op hem staan te wachten. U moèt hem redden, weet u... Heeft u mij gehoord, luitenant?

Hij rilt. Een haast niet weg te werken walg grijpt hem aan. Een beetje wankelend gaat hij naar de tafel toe. De bootsman kijkt naar hem met staalharde ogen. Plots neemt hij een brusk besluit en met een vaste hand zoekt hij, afgaande op de inlichtingen van de specialist, de plaats waar hij het mes moet zetten.

— Opletten, jongens, fluistert hij tot zijn twee helpers.

— Houd het mes flink vast! Vooruit nu! Snij! roept de stem in de koptelefoon.

Er spuit een kleine bloedstraal, die door de boots onmiddellijk wordt opgevangen.

De snede wordt groter. De zieke kreunt...

— Chloroform! gromt de tweede. Maar niet te veel, hoor je!

Minuten gaan voorbij. Minuten die eeuwen duren. Paul Ceelen voelt hoe zijn hemd tegen zijn rug plakt. Eindelijk, daar heeft hij een kleine, rode ontsteking vast: de blindedarm.

Met één haal wordt de ontsteking verwijderd.

De luitenant komt weer langzaam op zijn verhaal terwijl hij het overtollige catgut wegsnijdt. Zo, de wonde is dicht. Alles is gebeurd als in een nare droom. Hij kan er zich nog weinig precies van herinneren.

Weinig, ja. Behalve dat het moordend heet was en dat in zijn hersenpan de stem van een man gonsde, gonsde, gonsde.

Hij gaat van de tafel weg en trekt zijn wit masker af. Hij heeft lucht nodig. Wankelend klimt hij naar de brug en kijkt niet eens meer om naar de man die daar op de salontafel ligt. Misschien is hij al dood, onder dat blanke, bebloede laken.

De wind kikkert hem wat op en verkoelt zijn bonzende slapen. Als in een plotse, vreemde mist ziet hij enkele gedaanten naderbij komen, die hem naar zijn hut brengen, waar hij uitgeput, met kleren en al, op zijn bed valt. Hij slaapt dwars door enkele wachtronden, diep en soms bij zichzelf pratend alsof hij nachtmerries heeft. Als hij wakker wordt, vallen zijn ogen, nog zwaar van de slaap, plots op een blad papier op de deur. Met heel grote, scheve letters staan er drie woorden op: « HIJ IS GERED! »

Paul Ceelen, de tweede van de « Zeeleeuw », keert zich glimlachend naar de wand en sluit opnieuw zijn ogen...

C. P.

ABONNEMENTSPRIJS

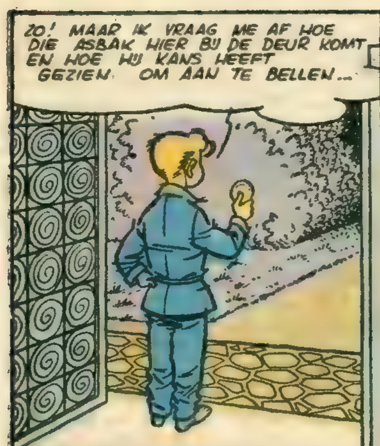
LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland West-Indië	Fl. Fl.	15.60 16.80	7.80 [illegible]40	3.90 4.20	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Seghersiaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
België en Luxemburg Belgisch Kongo Andere landen	B. Fr. B. Fr. B. Fr.	260 272 280	130 136 140	65 68 70	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. : 3621.59.

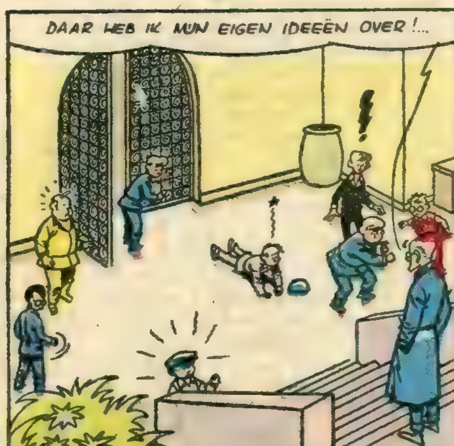
De BEVERCLUB op 't oorlogspad

DOOR R. REDING

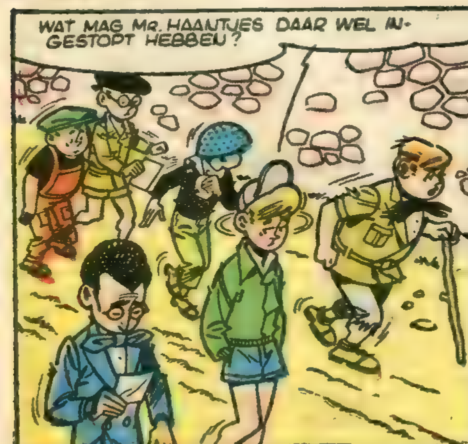

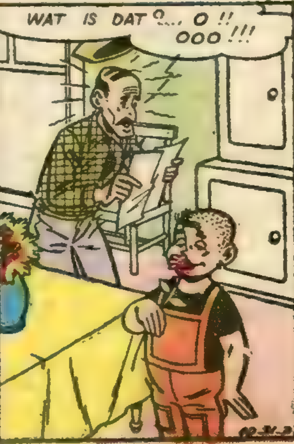

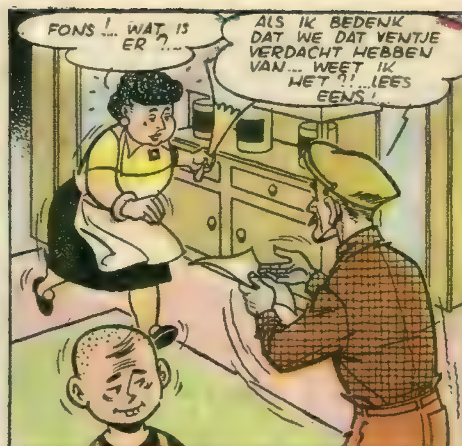

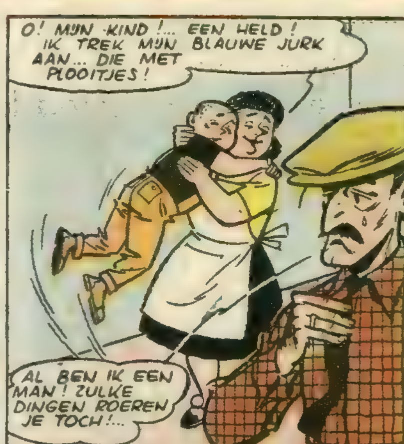

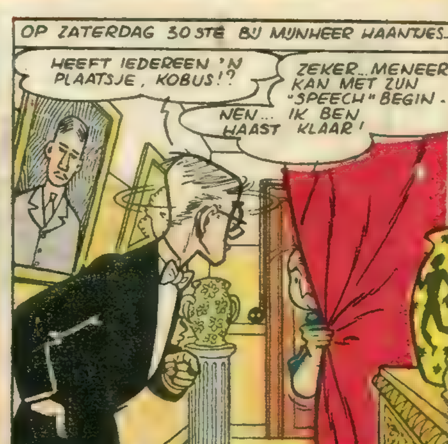

MOEDER, KOM GAUW!!

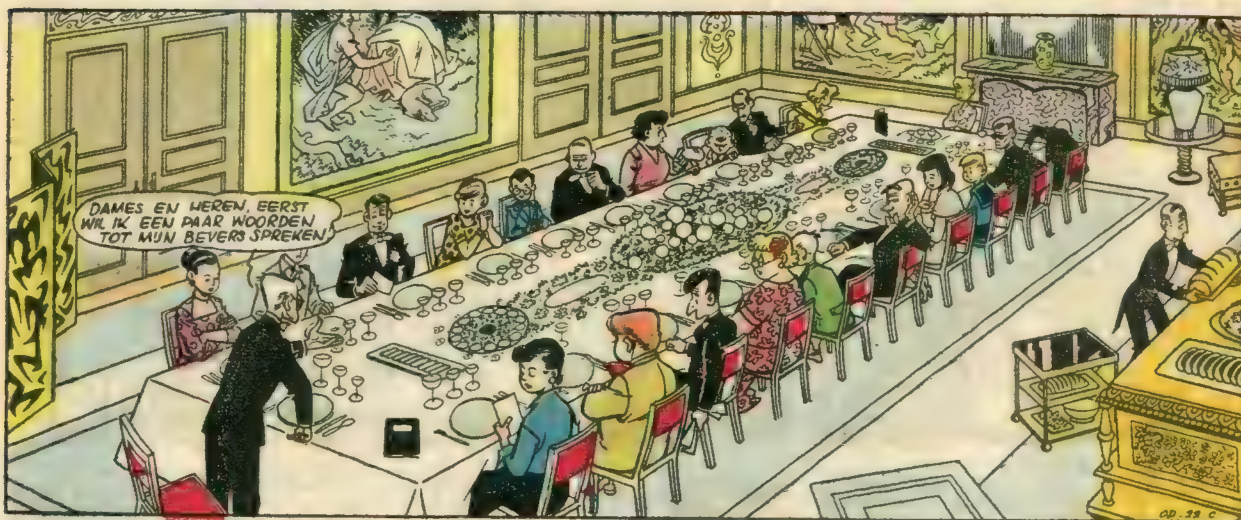

FONS !.. WAT IS ER ?..
ALS IK BEDENK DAT WE DAT VENTJE VERDACHT HEBBEN VAN... WEET IK HET ?!.. LEES EENS !

MIJNHEER, MEVROUW. ALS U DIT LEEST, ZULLEN ER MISSCHIEN AL VERMOEDENS IN U GEREZEN ZIJN AANGAANDE UW ZOONTJE. VERWERP DIE GEDACHTEN VLUG! ALS UW ZOON EEN KLEINE UITVLUCHT TE BAAT GENOMEN HEEFT OM GISTERAVOND WEG TE GAAN, DAN WAS DAT ENKEL OM U ONRUST TE BESPAREN! HIJ HAD GEHOORD DAT IK HET SLACHTOFFER VAN EEN BRUTALE INBRAAK ZOU WORDEN EN SCHROOMDE NIET ME MET ZIJN VRIENDJES TE KOMEN BESCHERMEN, MET GEVAAR VOOR EIGEN LEVEN...
OD-22-A

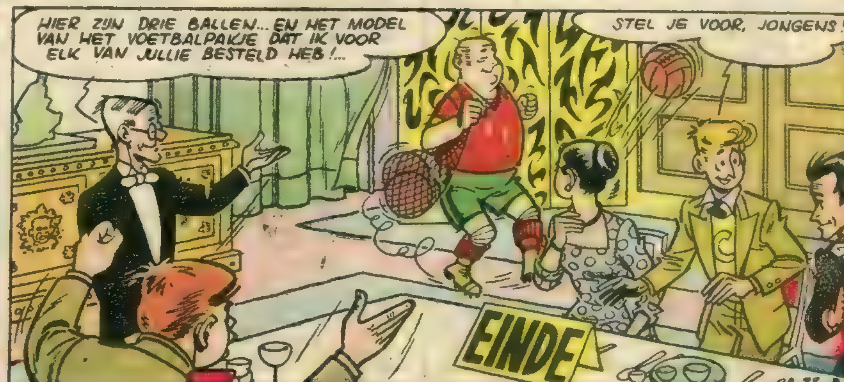

MEVROUW, MIJNHEER, WEES TROTS OP UW TELG! IK WOU U ECHTER NOG ANDERS ALS MET WOORDEN MIJN DANKBAARHEID BETONEN VOOR DE SCHITTERENDE WIJZE WAAROP UW KIND IS OPGEVOED. WIL U MIJ DE EER AANDOEN HET GEZELLIGE DINEETJE BIJ TE WONEN, DAT IK DE "BEVERS" EN HUN OUDERS MET GENOEGEN OP ZATERDAG 30 DEZER AANBIED ?
GETEKEND: MR. HAANTJES, ERELID VAN HET INSTITUUT VOOR HOGE MIDDELEEUWSE OPSPORINGEN RIDDER IN DE CASUARIS-ORDE...

O! MIJN KIND !... EEN HELD ! IK TREK MIJN BLAUWE JURK AAN... DIE MET PLOOITJES !
AL BEN IK EEN MAN! ZULKE DINGEN ROEREN JE TOCH!...

OP ZATERDAG 30 STE BIJ MIJNHEER HAANTJES.
HEEFT IEDEREEN 'N PLAATSJE, KOBUS!?
ZEKER...MENEER KAN MET ZIJN "SPEECH" BEGINNEN... IK BEN HAAST KLAAR!
OD-22-B

DAMES EN HEREN, EERST WIL IK EEN PAAR WOORDEN TOT MIJN BEVERS SPREKEN!
OD-22-C

IK WEET, BESTE JONGENS, DAT JULLIE OM MIJ TE HULP TE KOMEN EEN BEPAALD "ZAAKJE" HEBBEN OPGEGEVEN, WAARDOOR JE EEN VOETBAL HAD KUNNEN KOPEN... IK WIL NIET DAT JULLIE DIE OM MIJNENTWIL MOET MISSEN... DAAROM ... HELA, KOBUS...

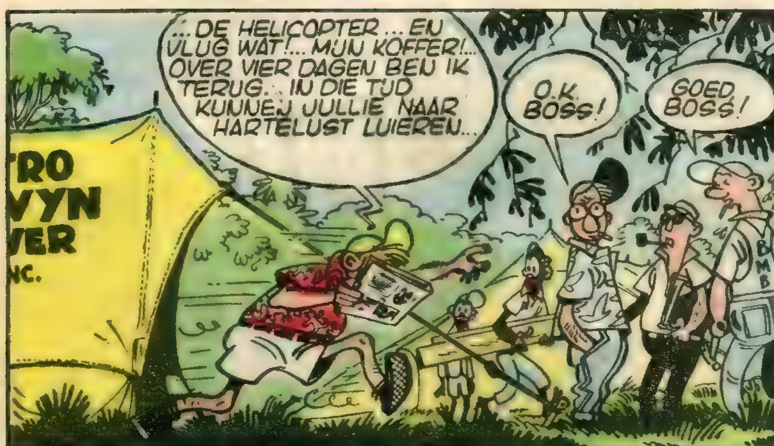

HIER ZIJN DRIE BALLEN... EN HET MODEL VAN HET VOETBALPAKJE DAT IK VOOR ELK VAN JULLIE BESTELD HEB!...
STEL JE VOOR, JONGENS!
EINDE
OD-22-D

STILTE WE DRAAIEN

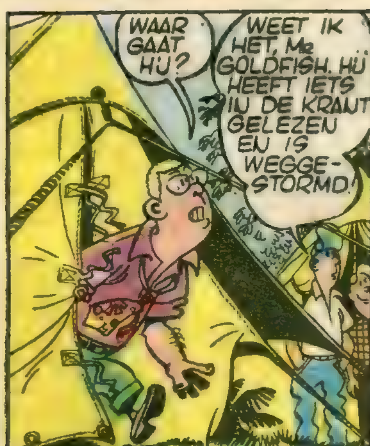

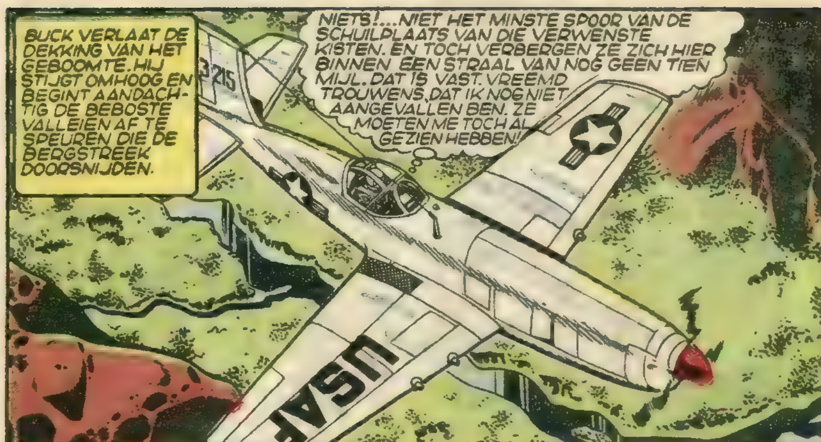

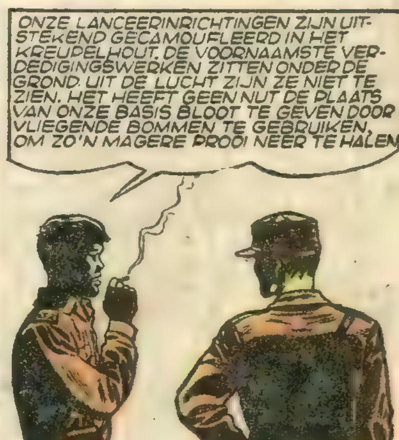

WORDT VERVOLGD

BUCK DANNY

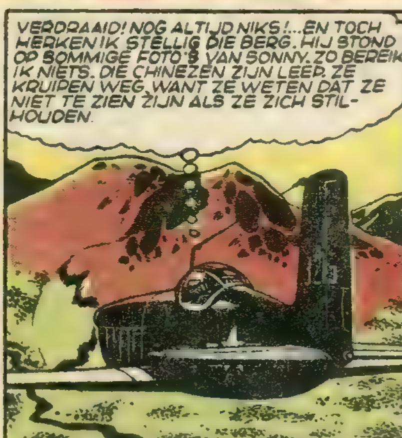
IN KOREA

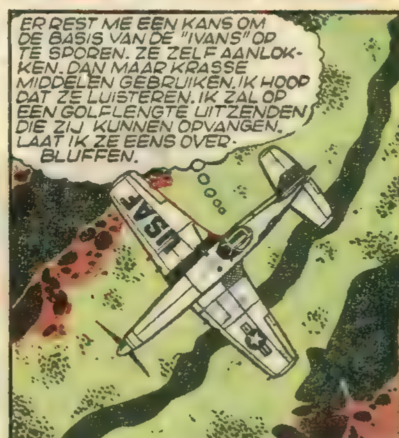

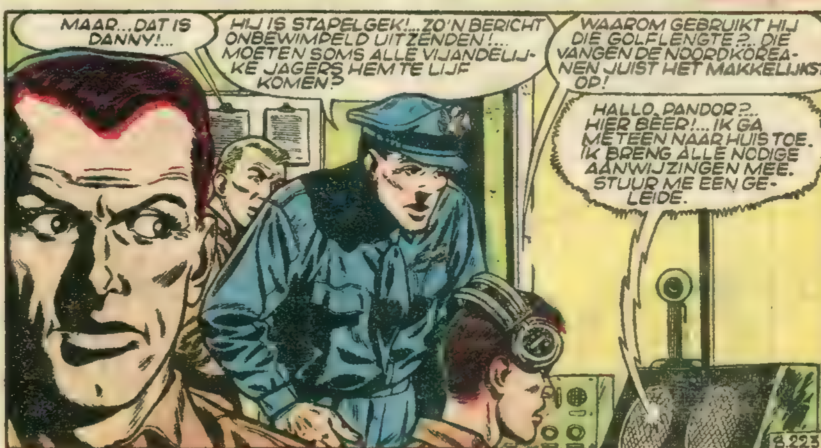

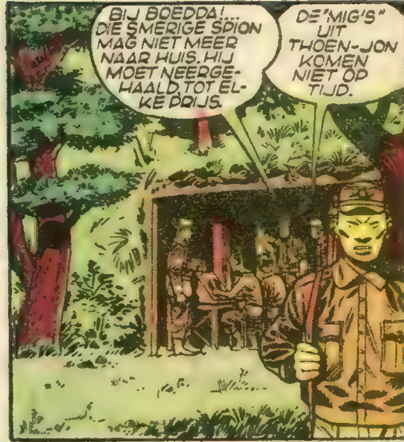

WORDT VERVOLGD

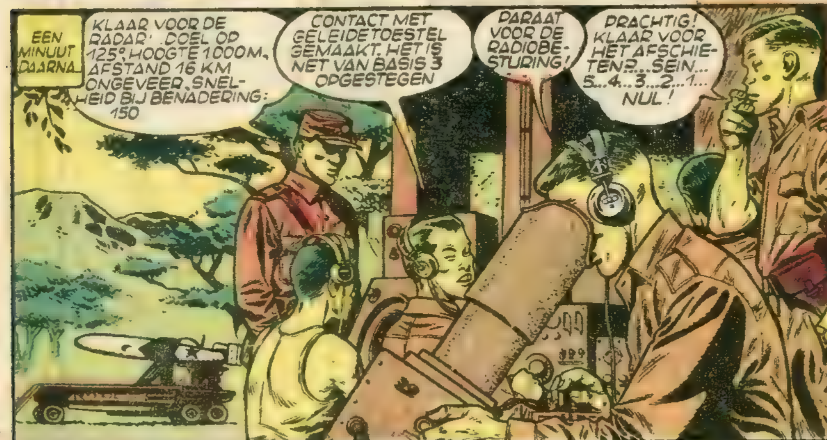

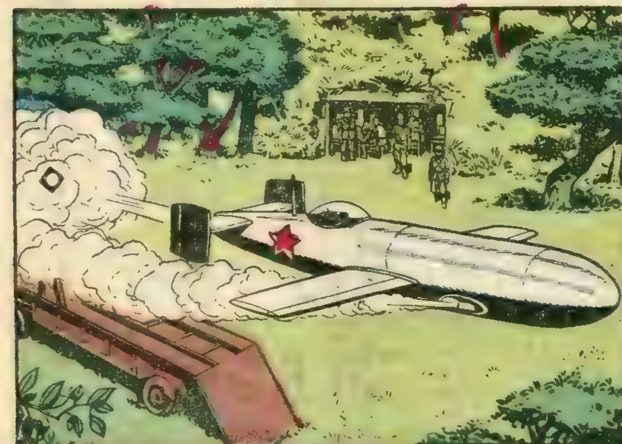

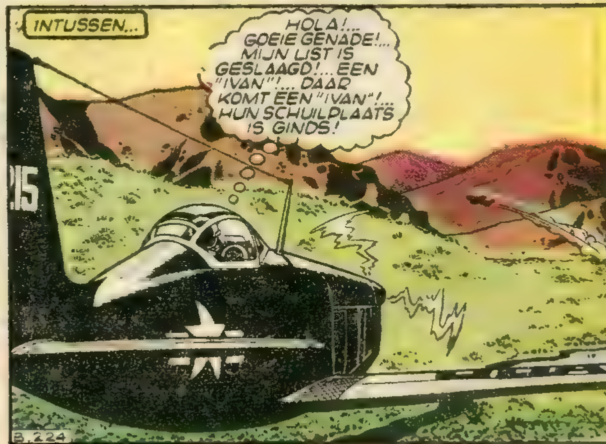

WORDT VERVOLGD

HUP ROBBEDOES

Een tweede athleet komt eveneens op de springhoek af. De man, die Robje zozeer bewondert, schijnt een goede kennis, want beide sportvrienden groeten elkaar hartelijk. En terwijl nummer één gestadig doorgaat met zijn baan door de lucht te beschrijven, begint een nummer twee ook alweer met het uitzetten van zijn merktekens.

Daar neemt hij zijn aanloop. Robje kijkt gespannen toe.

— Geweldig ! Wat een sprong, fluistert hij tegen mij. Je zou zeggen, dat hij, terwijl hij vliegt, er nog een grote stap bijdoet.

— Dat heb je goed gezien. Dat is juist het kenmerkende van deze manier van springen : de « schaarsprong ». Let bij de volgende sprong eens op de armbeweging. Die moet de springer het nodige evenwicht verzekeren.

» Bij de schaarsprong zul je allerlei soort armbewegingen zien. Sommigen zwaaien beide armen rond. Anderen steken ze alleen maar op, weer anderen springen met één opgeheven en één draaiende arm. Dat is naar ieders aard en oefening. Alles hangt hier af van de bouw en de training van de athleet.

— Om aldus tussen hemel en aarde

DE SCHAARSPRONG

nog een stukje verder te komen lijkt me geen kleinigheid

— Dat is het ook niet. Alle spierbewegingen moeten keurig op elkaar zijn afgestemd. En dan moet je nog precies het ogenblik weten — het hoogtepunt van je vaart — om met arm- en beengezwaai je sprong te rekken. Zo probeer je het fatale moment, dat de wet van de zwaartekracht je weer naar de aarde trekt, zolang mogelijk uit te stellen...

» Vandaar ook al dat oefenen. Je moet de verschillende onderdelen van de sprong zuiver leren aanvoelen : afzetten, zweven, neerkomen.

De springers doen hun best. Ze gaan zo in hun oefenen op, dat ze hun twee bewonderaars niet eens zien zitten.

— Ik wou, dat ik alvast zover kon springen, grinnikt Robje. Heb ik daar tegenover Fred van mijn theater gemaakt, dat ik over die sloot kon ! Ik moet over een weg kunnen, zo van het ene trottoir op het andere !...

— En liefst zonder aanloop, niet ? Nu overdrijf je toch wat, kerel. Maar... waarom zou jij je ook niet oefenen in verspringen ?...

— Graag, meneer Frank.

— Dan beginnen we daar onmiddellijk mee.

FRANK.

WIJ BEGINNEN DE DAG...

Een beetje show mag wel ! Twee rakkers maken van hun armen een hoepel, waar ik dan doorheen spring, keurig over mijn hoofd rol en -als in het circus- staande dank voor het gulle applaus van het publiek !

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Hier wordt gevochten en... gegeten
En dat als dichten : zeer verbeten !

« Niet zo fraai », hoort Snuffel belangstellenden zeggen, als ze in twee regels aldus de inhoud van dit tuintje onder ogen krijgen. Bij nader inzien zal het nogal meevallen. Hoe kan het ook anders ! Al deze knolletjes werden gekweekt in het begin van de kostelijke tijd, die vacantie heet !...

Wie zou zich dan moe maken ? De knollen zijn eerder glad, idyllisch en bovenal tevreden ! Enerzijds heeft het werk van onze knollenplanters dan nog veel van het (verplichte !) schoolopstel en anderzijds zijn onze jongemensen niet van plan zich aanstonds wéér moe te maken ! Eén uitzondering is er : het sputterend prozagedicht van **DINGAAN**. Daarover straks...

DODENDE LUIS uit Almelo plant een vechtknol. Het lijkt nogal ernstig. Natuurlijk krijgt de uitdrager zijn verdiende loon en de handelwijze van Jan is heel begrijpelijk. Toch mogen we niet vergeten te bedenken, dat wraaknemen evenmin goed te praten is als sarren. Het mèèst in hun hemd staan echter de jeugdige kijkers, die op de hand van Jaap blijken te zijn, omdat... deze held royaal is met sigaretten en soepgoed. Van profiteurs gesproken !

HET DUEL

De hele school wist dat Jan Karstens en Jaap Koningsberger ruzie hadden. Van de eerste dag af dat ze elkaar kenden, waren ze gezworen vijanden. Waarom ?... Omdat Jaaps Jan's moeder had uitgescholden voor « armoedzaaier ». Jan was hierdoor erg gekwetst.

Die middag was klas 6 B niet bizonder ijverig. Jaap had tegen zijn vrienden gezegd, dat hij Jan zou uitdagen tot een gevecht, en... Jan had die uitdaging aangenomen !

De meeste jongens meenden dat Jaap zou winnen. Hij was immers groot en fors. Jan daarentegen was klein en tenger. Maar hij was niet bang ! Toen de bel ging, stormden alle jongens in een wilde troep achter de twee strijders aan. « Het slagveld » was een open plek in het bos.

Jaap schepte op :

— Als ik naar dat jochie kijk, is-t-ie al weg !

De jongens lachten. Ze mochten hem graag, omdat hij royaal was met sigaretten en snoepgoed.

Jan keek strak voor zich uit. Hij besefte dat hij geen leven meer zou hebben, als hij verloor.

Eén van de jongens gaf het startsein en het gevecht begon.

Als een beer stortte Jaap zich op zijn tegenstander. Maar Jan dook weg en de aanvaller plofte in het zand. Direct sprong Jan boven op Jaap en begon hem duchtig te bewerken. De toeschouwers schreeuwden :

— Hup, Jaap, laat je niet op je kop zitten !....

Verder konden ze natuurlijk niets doen, en moesten ze lijdelijk toezien, hoe Jan met zijn vuisten beukte waar hij maar raken kon ! Al die opgekropte haat van maanden kwam nu boven ! Jan gilde bij elke slag, hij leek wel een furie ! ! Toen werd hij moe, stond op en begon onbedaarlijk te snikken. Maar de belediging van zijn moeder was gewroken !

DODENDE LUIS uit Almelo.

Dankbaar werk levert meestal een typebeschrijving. **DE WITTE KRAAI** uit Wenduine pleegt zo'n knolletje nu twee maal achter elkaar. « André » was beter, Romain ! De tijd zelf heeft intussen al antwoord gegeven op je vraagjes, nietwaar ? Houden jullie daar met zijn allen je goed in het sanatorium ! Piet is ook aan de kust en dompelt zijn grote tenen in het zilte nat. Als hij inplaats van zijn jaarlijkse zonnesteek nu maar geen zomerverkoudheid krijgt ! Van ons allen de hartelijke groeten en de beste wensen.

SOOI

Hij is een goeie vent, zeker de oudste stroper van heel W. Haar bezit Sooi niet meer. Je kunt het tenminste nooit zien. Er zit altijd een morsige pet overheen.

Wel heeft hij een baard om een stekelvarken jaloers te maken. Daarbij kun je deze stroper zijn gezicht nooit helemaal bewonderen. Een allemachtig-grote neus staat altijd in de weg. En rood-purper dat die voorgevel is ! Teken dat Sooi graag een borrel lust.

Niemand in heel het dorp kan « klappen » zoals Sooi. Als we teminste de vrouwen buiten beschouwing laten, want hierin kan geen enkele Adam tegen Eva op ! In drie dagen durft je niet meer alleen naar bed. Vanwege duivels, spoken, heksen, bokkerijders, en wat weet ik meer ! Om de bibber op je lijf te krijgen.

Maar voor Sooi wil vertellen, moet je vijf frank afdokken. Kwestie van z'n keelgat gesmeerd te houden.

Sooi is een wandelend jenevervat. En eten kan hij ontzaglijk. Een lekker gebraden kip, met erachter nog enkele glazen cognac. Geen mens mag er bij staan, anders is het geen stilleven meer, hé ! Welnu, die schilderij is in een paar minuten in Sooi's maag verdwenen. Voor de rest verdient hij eerlijk de kost.

We hebben zelf een liedje op onze held gemaakt :

Geeft aan Sooi
Goede fooi,
Stop het in zijn zakken,
Dan gaat hij er eentje pakken.
'n Kwartier later is hij zat
En opnieuw z'n beursje plat.

Als je dat zingt en hij hoort het, maak je dan maar vlug uit de voeten, of je hebt een trap onder je... zuidpool.

Nu bijna drie jaar geleden is Sooi heengegaan. Ik durf wedden dat, toen hij hierboven aankwam, die brave Sint Pieter een volle fles « oude klare » besteld heeft. Die ze dan samen, met flinke teugen, nog wel soldaat gemaakt hebben.

— Sooi, jongen, ik tracteer... Santé !...

DE WITTE KRAAI uit Wenduine.

Het dichtst bij school blijft nog **SURCOUF** uit Willebroek. Hij eet het vredigst van allemaal zonder aan vechten te denken, zelfs niet als hem daartoe (in zijn droom) de kans geboden wordt ! De gang van zijn zinnetjes is echter te stijf. De droom had levendiger verteld kunnen worden.

IK DROOMDE VAN LUILEKKERLAND

Ik had die avond veel gesnoept. Ik voelde mij niet lekker en ging daarom naar bed. Ik viel in een onrustige slaap en droomde.

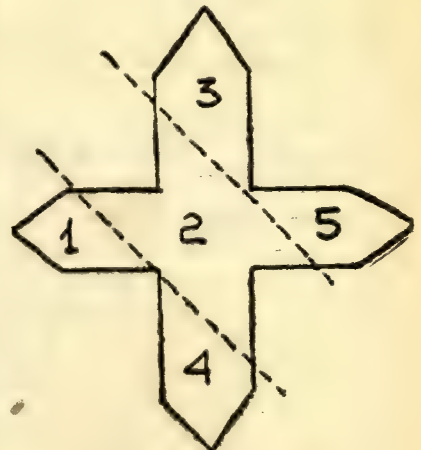
WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 5.)

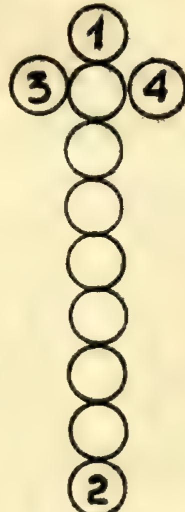
SPEL Nr. 1

Daartoe vraagt Gaai aan Mowgli een van de geworpen punten met 2 te vermenigvuldigen, bij de uitkomst 5 op te tellen, deze daarna met 5 te vermenigvuldigen en er tenslotte de ogen van de 2e steen bij te tellen. Van het totaal trekt Gaai 25 af. Het eerste cijer van de verkregen uitkomst is dat van de eerste dobbelsteen, het andere dat van de tweede steen.

SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 3

Ik bevond me op een weg. Voor mij zag ik een wegwijzer van chocolade. Ik klom er op, maar de paal brak. Ik las wat er op stond : Luilekkerland 1 Km.

Wat verder op de weg lag een mat. Ik liep er heen en ging erop zitten. De mat ging ineens vliegen en ik vloog mee ! Ik klemde mij aan de rand vast en vloog zo over een grote vijver, die met limonade gevuld was. Er zwom een paling in van speculaas. Verder zag ik een eendje van nougat zwemmen en veel ander lekkers. Plots schoof de mat naar beneden. Ik ontdekte onder mij een kasteel dat met allerlei snoeperij versierd was.

De mat en ik landden op de binnenplaats. Daar stond een prins. Zijn naam was Klaksefoon, zijn bijnaam « Dikke Ton ». Die naam had hij wel verdiend : zijn buikje was zo rond als een ton ! Ik ging met hem naar binnen en we legden ons daar op kussens neer.

Klaksefoon floot en... er kwamen onmiddellijk verschillende schotels met de fijnste gerechten aanvliegen.

Flap !... Er vloog een gebraden haantje in mijn mond. Ik slikte 'n paar keer en had het binnen. Er vlogen vorken, messen en lepels door de lucht. Zij schepten het eten op en begonnen ons te voeden. Het smaakte best.

Daarna gingen we de stad in. Die was mooi ! De straatstenen waren van theekoekjes en de huizen van marsepijn. Ik ging buiten de stad wandelen. Daar kwam met woest gegrom een beer van peperkoek aan. Ik zette het op een lopen en de beer mij achterna ! Eindelijk kon ik hem kwijtraken. Toen kwam er een olifant van kauwgom aangestapt. Ik maakte dat ik uit de buurt bleef. Daar stond ik voor een berg van rijstepap. Ik begon die te beklimmen. De olifant mij achterna ! Toen ik op de top van de berg stond, schoof ik uit. Ik gleed als een schicht naar beneden. Toen dacht ik dat mijn laatste uur gekomen was. Ik begon al een akte van berouw te bidden. Ik was bijna beneden... Boem !... Daar lag ik met dekens en al buiten boord ! Ik had een grote buil op mijn hoofd. Oef, wat een droom ! Ik zal mijn maag nooit meer overladen.

SURCOUF uit **Willebroek.**

Daarmee zijn we aangeland in het dichterknollenland. Een eervolle vermelding verdient hier **WITTE VEDER** uit **Wilmars**donk, die het « Hondengevecht » van A. C. W. Staring — een nogal moeilijk en stroef Noordnederlands poëet uit het begin der vorige eeuw — op eigen manier weergaf. Geen fouten schrijven, Jack.

Een stoere revolverknol van SURCOUF uit TORHOUT.

De held van deze knol door de planter van deze knol DE WITTE KRAAI uit WENDUINE.

Wel planten we 't prozagedicht van **DINGAAN** uit **Beveren-R.** met de weidse titel « Hedendaagse Wereld », waarbij we ons peinzend afvragen, wie de poëet op de korrel, respectievelijk bij de neus neemt. Of bedoelt hij enkel verzet tegen welke leiding of doodgewoon een jongensruzietje ? Is het hele « vaers » geen slag in de lucht, Luc ? Wordt hier alleen maar plechtig gezegd, hoe je op het moment, dat je dit knolde, eerder slecht gezind was ? Om welke reden meen je je zo terzijde de orde te moeten stellen ? Je ziet, hoe moeilijk 'n gedicht wordt, als de poëet zo vaag blijft... Je hebt gelukkig meer (en betere !) pijlen op je boog !

HEDENDAAGSE WERELD.

Die minachtend neerkijken op onze daden
en die lachend hun hoofden schudden,
omdat wij eenzaam en als enkelingen
ons eigen leven willen leiden :
deze zijn ons geen blikken waard,
hen gunnen wij geen woorden...
Omdat wij alléén iets willen worden,
zonder de hulp van profiteurs
en zonder steun van vermomde vleiers.
Worden wij voor ikzuchtigen gehouden,
en mijdt men ons gezelschap en woorden !
Omdat wij hen niet naar de mond praten
of lachend vriendelijk willen zijn,
wijl innerlijk de woede zou heersen
in ons harten en onze ziel
jegens de persoon, die wij toelachen moeten
doch niet kunnen en niet willen.
Gevlucht worden wij, omdat we alleen willen blijven
en geen hulp zoeken bij hen,
die jagen op succes en profijt.
We leven eenzaam op de wereld,
en men houdt ons voor ikzuchtigen.
Omdat wij alleen staan...

DINGAAN uit **Beveren-R.**

Een eerlijk verdiende eervolle vermelding bij de tekenknollenaars krijgt **SCARAMOUCHE** uit **Borgerhout** voor zijn soldatenknol. Je bent er nog niet, Jos ! Wel is je werk er stukken op verbeterd. Zet eens niet zoveel op je tekening en verzorg beter de afwerking. Nu kun je die grote vakken (b.v. dat kazerneplein) onmogelijk gevuld krijgen. Verder komen handen (vooral handen, die zo moeilijk te tekenen zijn !) gezichten en houding nog veel te kort. Dus : een eenvoudiger onderwerp in keurige afwerking van alle onderdelen. Een kerel als jij houdt vol ! En beschouw het heus niet als een nederlaag ! Integendeel, er is veel winst. Een tweede eervolle vermelding is er voor **DIKKOPJE 22.417** uit **Wichelen** voor twee tekenknolletjes. René moet niet zo royaal zijn met zijn Chinese inkt ! Daar komen vlekken van...

Die onuitstaanbare muziek van Sjarels pijp ! Tussen twee hoorbare halen in zegt hij, dat het voor deze keer welletjes is. Dreigend wijst zijn vinger naar het knollentuinhek, als was hij de engel der wrake tussen al deze vrolijke snaken ! Tot volgende week, jongens ! Wijsgroeten van Sjarel, reisgroeten van Piet en driedubbelgerezene van jullie aartsopperplanter.

SNUFFEL.

Het hoekje van de SPELEN SCOLA

Het is ons een groot genoegen aan alle vrienden van SCOLA te kunnen mededelen, dat de Robbedoes-Scolazegels met ingang van September-October in haast alle steden en dorpen van ons land verkrijgbaar zullen zijn. In het uitstalraam of op de deur van de winkels, waar de Robbedoes-Scolazegels te bekomen zijn, zal dit duidelijk op Robbedoes-Scola-aanplakbiljetten en -reclamebordjes worden aangekondigd. Dit korte bericht geldt als antwoord op de talloze brieven van onze Scola-vriendjes, die terecht ongeduldig uitkijken naar deze zegels om ze zo vlug mogelijk te verzamelen en te ruilen tegen de mooie Scola-spelen.

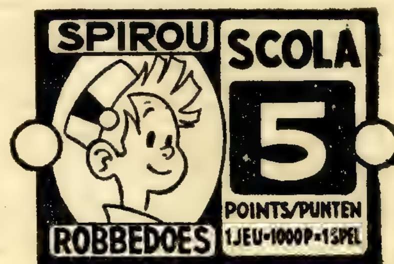
BIJ WELDE PRODUCTEN KRIJG IK ROBBEDOES-SCOLAZEGELS ?

Alles is in kannen kruiken opdat weldra bij een ontelbaar aantal producten onze zegels zouden verstrekt worden. Hier volgt een eerste lijstje van voedingsproducten die alle van allerbeste kwaliteit zijn en waarbij reeds onze zegels verkrijgbaar zijn : **Kinderbeschuiten Paquot, Azijn l'Etoile, Soep l'Etoile, Jam en Corned Beef Kidy, Leverpastei en Hampastei Jef,** alle voedingsartikelen met het merk **« Excella »**, de voedingswaren **« Prince-Rose »**, de sardienen **« Breton »**, de tafelwijn **« Clos de Hurleret »** en **« Château du Prince Rose »**, de rijst **« Azury »** en **« Geisha »**, het coft en de olie **« Clarador »**, enz. Vermelden we meteen ook de onderhoudsproducten **« Luminor »** (dweilen, vaatdoeken, aftrekkers, zeemvellen, borstelstelen, borstels, kaarsen, hygiënisch papier, enz.).

VERHEUGEND NIEUWS VOOR ONZE VRIENDJES !

Binnenkort verschijnen de twee volgende prachtige SCOLA-spelen : het Franse Vlooteskader (een verzameling van zes maketten van oorlogsbodems) en De Vleermuis, een zweefvliegtuig met beweegbare vleugels ! Alle jongens en meisjes (en papa's !) zullen er alles op zetten om de 1000 punten te verzamelen, die ze — na gedurende enkele dagen in de winkels, die de Robbedoes-Scolazegels aanbieden hun inkopen te hebben gedaan — vlug bij elkaar zullen hebben. In ruil voor 1000 punten ontvangen ze dan een van deze merkwaardige spelen.

De volgende maketten zijn in de maak : De « Gloster Meteor MK8 », op schaal 1/66 ; de « Gloster S11 », op schaal 1/66 ; de « Fokker S14 », op schaal 1/66, alsmede de volgende spelen: « Allen worden tekenaars» (spel 1 tot 8), « Het horloge Scola », « De kleine Zwitserse Scola-Ralley », het « Dominospel met geometrische figuren», het « Dominospel met verkeerssignalen », enz.

Xaverius

VERTELD DOOR DE MINSTREEL

OP MALAKA WAAR XAVERIUS DOOR HET SLECHTE WEER WORDT OPGEHOUDEN ZET HIJ ZIJN WERK VOORT. OM EEN CHINESE KOOPMAN TE BEKEREN, NODIGT HIJ ZICHZELF BIJ HEM UIT.

HIER IS UW KAMER... IK HOOP DAT U LEKKER SLAAPT NA AL DIE PREKEN WAAR U ME OP ONTHAALD HEEFT...

DIE HEB IK U NIET EENS GRATIS OPGEDIST!

JAMMER DAT HIJ ZO GRAAG RECLAME MAAKT, 'T IS ANDERS EEN PRETTIGE KEREL...

INEENS, 'S NACHTS...

KLAK KLAK KLAK KLAK

WAT IS DAT? NEE MAAR,..T LIJKT WEL..

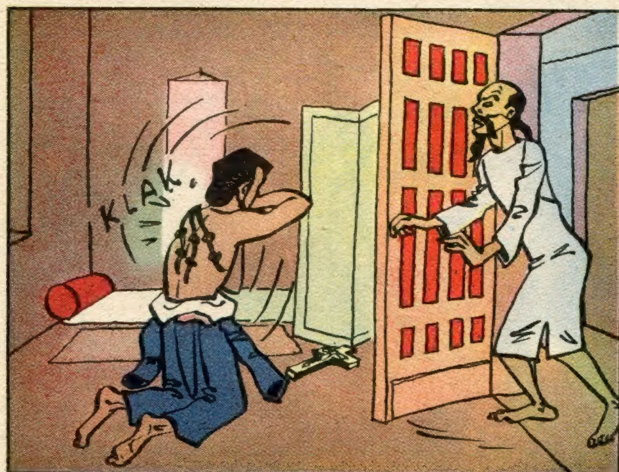
KLAK KLAK

JA! HET IS BIJ HEM!

KLAK KLAK KLAK

WAT IS ER? WAREMPEL HIJ WORDT AANGERAND...

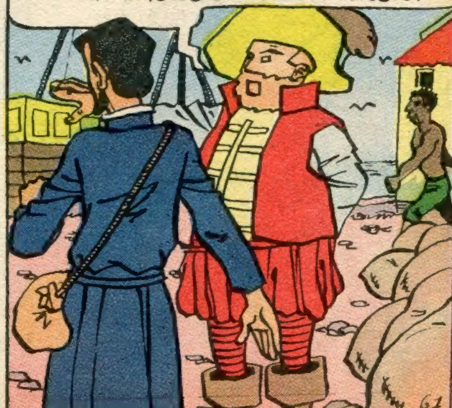
KLAK KLAK

HIJ IS NIET ERG BETROUWBAAR..'T IS EEN UIT DE GEVANGENIS ONTSNAPTE KOOPMAN. EEN ECHTE BANDIET!

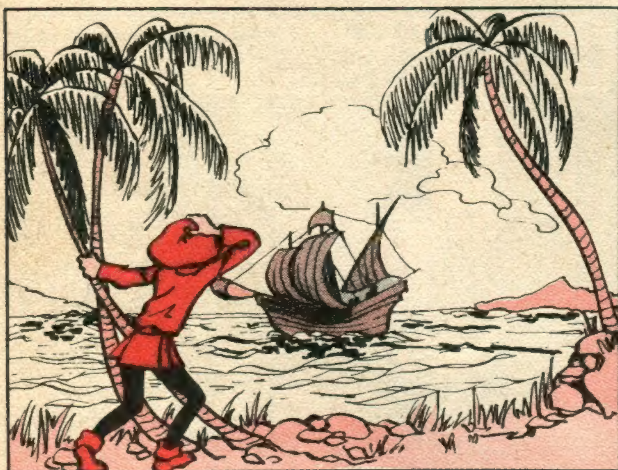

MAAR OM DOOR EEN STREEK VOL MET ZEEROVERS TE VAREN IS HET NIET ZO KWAAD!
TROUWENS, IK HEB GEEN KEUS...

EVEN DIE KOOPMAN ZIEN.

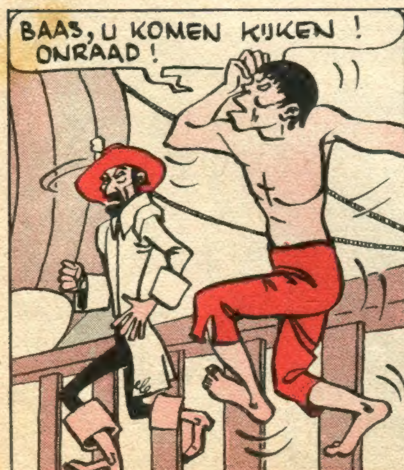

U DACHT IK NIET HIER TERUG TE ZIEN...
HA! MOOI ZO!

U ZAL VAST NIET WEIGEREN ME NAAR DE MOLUKKEN TE BRENGEN.
NEE, ZEKER NIET!

NU HEB IK HEM! HA! HA!

IK ZAL WEL KANS ZIEN HEM DOOR DE WILDEN TE LATEN OPETEN!

BAAS, U KOMEN KIJKEN! ONRAAD!

ALLE DEKSELS! JE KUNT HIER NIET LANGS ZONDER DAT KAPERSGEBROED TEGEN TE KOMEN!

62

Hoekje voor SNUFFELAARS

DE PYTHON

HET KRUIPENDE MONSTEK.

HIJ KAN WEL 10 METER LANG WORDEN EN IS HET GROOTSTE BEKENDE KRUIPDIER. DE PYTHON IS ZO DIK ALS EEN BOOMSTAM. MAAR DIT BEEST IS NIET VERGIFTIG !! WEL HEEFT HIJ EEN GEDUCHTE KRACHT.

VRAATZUCHTIG ALS HIJ IS KAN HIJ WEL EEN PROOI VAN 30 KILO VERSLIN-DEN...

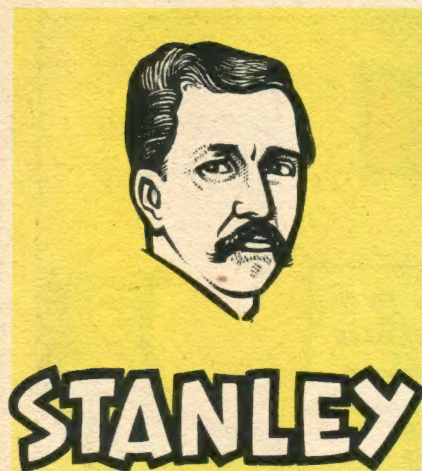
DAT GEBEURT IN 2 KEER: 1) EERST GRIJPT HIJ DE KOP VAN ZIJN PROOI MET ZIJN KAKEN, DIE VOORZIEN ZIJN VAN ACHTEROVERGEBOGEN TANDEN... 2) DAARNA KRONKELT HET LICHAAM VAN DE PYTHON EROMHEEN, ZODAT HET SLACHTOF-FER GEWURGD WORDT...

DE AREND IS DE GEVAAR-LIJKSTE VIJAND VAN DE PY-THON... HIJ PAKT HET REPTIEL TUSSEN ZIJN KLAUWEN EN SCHEURT HET IN STUKKEN...

NA DE KRACHTSINSPAN-NING VAN HET FIJNKAUWEN VAN ZIJN MAAL BLIJFT DE PYTHON LANG IN STAAT VAN VERDOVING... DAN IS HIJ VOLSTREKT ON-GEVAARLIJK...

GERALD FORTON

D4

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.